

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. II. Doloris desiderium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

CAPUT VI.

Regula consolatoria pro tentatis.

§. I. *Standum diligenter in CVSTODIA CORDIS.*

§. II. **DOLOR IN DESIDERIO:**
quando scilicet ratio vehementer cupit dolere de peccatis cum ipsorum displicentia intellectuali, est verus dolor.

§. III. **LAPSVS EX INFIRMITATE.**

1. *Longè differt lapsus ex infirmitate.*

2. *Et lapsus ex mera negligentia.*

§. IV. **IMPRUGNARI A VITIIS ET TENTATIONIBVS.**

1. *Non facit hominem minus gratum Deo, sed ab illis expugnari.*

2. *Neg. motu vitiorum aut tentationum commaculant animam; sed, si bene rejiciantur, purgant, & coronant.*

3. *Quin nec fada insomnia coinquinant, modo causam non dederit; nec in eu delecterit jam expergefactus.*

4. *Ita motus ira, indignationis, simileq;, bene repressi, & rationi revera & practice displicentes, non sedant, sed purificant animam.*

§. V. **PERSISTENDVM IN SANCTO PROPOSITO.**

1. *Tametsi ob fragilitatem creberimè labaris.*

2. *Cupientibus enim bene vivere loquuntur in Scripturâ promissiones misericordie & indulgentia: peccata autem parvipendentibus loquuntur comminationes formidabilis justitia Dei.*

3. *Deus enim in seipso non est terribilis: sed in effectibus justitia erga sua contempores pietatis.*

§. VI. **CONFIDENDVM auxiliis gratia Dei, non annitendum propriis viribus.**

§. VII. **ORATIONIS.**

1. *Cum fide firma minimeq; hesitanti oblata, magna est efficacia.*

2. *Semper ei conceditur, ut quod petebatur, aut aliquid utilius & opportunius.*

3. *Orandum est autem intellectualiter potius, quam per corporeas imagines.*

§. I. **CUSTODIA CORDIS.**

1. *Standum usque & usq; super cordis custodia.*
DECLINA prudenter peccandi occasiones, & eam societatem quæ te à Deo avertere potest:

jugiterque sollicitus esto pro puritate cordis servanda. Numquã inordinatæ securitati te tradas, cum hæc vita sit plena laqueis, tentationibus & periculis: sed semper cum rationabili & sancto metu tuam salutem operare. Verissima enim sunt verba Sapientis dicentis: *Si non in timore Domini renueris te instanter, cito subvertetur domus tua.* Quando tamen ex fragilitate humana laberis & peccas, quando item propter vitia te impugnantia videris tibi deficere magis quam proficere, nullo modo ob id despondeas animum: sed ingemiscens coram Domino Jesu, ora eum ut purissimo Sanguine suo omnem peccati maculam in te deleat, req; gratiã suã in bono confirmet.

§. II. **DOLORIS DESIDERIUM.**

Neque propterea angaris, quòd fortè non sentias dolorem vel contritionem. Si enim omnino velles & cuperes te non offendisse Deum, aut etiam † doles te non dolere: hunc quoque dolorem suscipit ac respicit Deus, qui pensat nõ tam quid sentias, quam quid velis. Dic sapius hæc aut similia: *O Domine Jesu, utinam numquam te offendissem! utinam posthac viverem juxta gratissimam*

† Quo pacto sufficit peccatori ad penitentia Sacramentum accedenti dolor, quòd non doleat aut non satis doleat, solide disputat Doctor Martinus Navarrus, citans S. Thomam & S. Bonaventuram, Manualis Confessariorum cap. 1. §. 22.

2.
Dolor in desiderio est dolor verus.

*seru-
lum spi-
ritua-
le.*
* No-
tetur hoc
serupu-
losi, qui
se. tor-
qu. ut
ob ve-
nialia.

voluntatem tuam, tibiq; placerem!
Eximia contritio illa est, cui amor, spes & humilis fiducia in Deum conjuncta est. Multo * certe efficacius & citius leuiore offensa delentur, si homo culpam suam humiliter agnoscens, repente amanterque ad Deum se convertat, quam si defectus suos cum grandi pusillanimitate apud se diu pertraheret atque consideret.

§. III. PECCATUM EX INFIRMITATE.

*I.
Aliud
est, labi
in pecca-
tum ex
infirmitate.*
* Hæc
attingit
& transfert R. P.
Alfons.
Rodert-
cius in
suo Per-
fectio-
nis Exer-
citiuum
parte 1.
tr. 1. c.
12. & p.
2. tr. 3.
cap. 13.

* Porro aliud est, labi in venialia peccata ex infirmitate & occasione tantum; atque aliud, illa committere ex mera gravique negligentia. Qui enim ex infirmitate & subreptione offendit, licet nullius creaturæ inordinato amore captus detineatur, semperque se paratum animo inueniat ad relinquendum omnia, quæ certo scit Deum ab ipso velle reliqui; facile tamen, dum sese offert occasio, excedit, aut elatione animi, aut impatientiâ, aut torpore, aut ignaviâ, aut verborum levitate ac nimietate, aut affectione sensuali atque carnali, estque vel potus & cibi intemperantior, vel plus satis hilaris, vel immodicè sollicitus atque occupatus; sed mox ut ad se rediit, dolet quod studiosius se non custodierit, ac penitus avertatur etiam minimam peccati maculam, ob idque veniam citò consequitur. Fundus ejus corruptus non est, & ei peccata ac vitia minùs adhæ-

rent, minùsque gratiam Dei in eo impediunt.

Qui verò volens ac sciens creaturarum affectibus & amore captivus detinetur, atque in illis delectationem & voluptatem inordinatè quærit; is nimirum ex inertia & gravi negligentia offendit. Nam etiam dum, occasionibus malorum sublatis, liber apud semetipsum esse potest, plurimum concupiscit ipsas occasiones: & culpas ita à se admissas, quas odisse deberet, parvipendit ac negligit. Liqueat planè, fundum huiusmodi hominis impurum esse. Verumtamen ipse quoque veniam obtineret, si post lapsum, veram contritionem & propositum sese corrigendi conciperet.

§. IV. PUGNA TENTATIONUM.

Aliud etiam est, impugnari à vitiiis; & aliud expugnari. Quædiu non consentis, quamdiu tibi displicent ipsa vitia, & eis ratione ac voluntate repugnas; non elongaris à Deo, quantumlibet illa infesta sint & molesta. Quidam servi Dei, naturâ intus ac foris placidi sunt, & non nisi tenuiter impugnantur à vitiiis. Alii, dum occasiones sese offerunt, acrius quidem tentantur (cùm sint ex ipsa naturâ proclives ad superbiam, vel vanam gloriam, vel iram, vel gulam, vel luxuriam, vel alias culpas) nullo tamen modo volunt ipsis vitiiis præstare consensum. Nam quando illa in se sentiunt, mox deserunt & con-

tem-